

Заспівав би я про зиму,  
Що в пречисті білі шати  
Одягла наш край повсюди...  
Шкода праці, шкода риму,  
Бо не можна ж не згадати,  
Що зимою мерзнуть люди.

Заспівав би я про літо  
З колосистими житами  
І з гаями голосними...  
Ох, те жито — панське жито,  
А гаї шумлять над нами  
Лозанами дошкульними!

Може б, міг я розповісти  
Про красу чужого краю,  
Гори, моря синю воду?  
Там кричать про їх туристи,  
Я ж їх слів недочуваю  
Крізь всесвітній плач народу.